Contributed by Miriyam Aouragh, vanuit de West Bank
dinsdag, 20 november 2012 - Last Updated dinsdag, 20 november 2012



Met meer dan duizend Israëlische luchtaanvallen op Gaza sinds afgelopen woensdag lijken de gevechtspiloten geen pauze te nemen. Gisteren was er een groot luchtoffensief. Het luchtruim is een schouwspel van flitsen, explosies en rookwolken. Vanwege de aanhoudende chaos en slechte verbindingen is het moeilijk om volledige informatie te krijgen. Er zijn meer dan 100 doden gevallen. Het lichaam van de 52-jarige Nawal Abed al-Ali is geruimd van onder een gebombardeerd politiegebouw in al-Tufah, Noord-Gaza. In de vluchtelingenkampen al-Shati en Bureij zijn tijdens de luchtaanvallen twee kinderen gedood en vanuit het vluchtelingenkamp Jabalia zijn twee verminkte peuters – Tamer Abu Asaifan en Jumana Abu Asaifan – naar het ziekenhuis gebracht.

Het ergste geval is de dood van een hele familie van vier generaties in Sheikh Radwan; alle tien leden van de familie al-Dalou – grootmoeder, moeder, dochter, kleinkinderen –waren ongewapende burgers. De vader, die toevallig met zijn zoontje naar de buurtwinkel ging kon bij terugkomst zijn huis niet meer vinden. Vanochtend zijn er ook twee mensen omgekomen tijdens de luchtaanval op Nusseirat-kamp en zijn er verder twee vrouwen, een man en een kind omgekomen in Oost-Zeitun.

Naast de enorme menselijke tragedie zijn ook de raketbeschietingen op twee mediacentra van gisteren en vandaag een brutale schending van het internationaal recht. Het leek er aanvankelijk op dat voornamelijk Palestijnse en sympathiserende zenders tot doelwit werden gemaakt: Al Aqsa, Al Quds TV, Al-Arabiya en MBC. Maar ook Duitse en Italiaanse teams, en FPA, Sky News en ORF werden aangevallen. Hierbij zijn inmiddels 1 dode en 10 gewonden gevallen.

Israël doet alsof het een ongeluk was en alleen een elektriciteitscentrale van Hamas wilde verwoesten. Maar omdat buitenlandse journalisten Gaza niet meer binnen mogen, lijkt dudielijk dat Israël de informatie en mediavoorzieningen wil afsluiten. Het leger had al eerderjournalisten en correspondenten in Gaza opgedragen om ‘weg te blijven van Hamas-bases en faciliteiten’. Tussen de regels staat duidelijk: media moeten weg uit Gaza. Dit belooft weinig goeds. Er hangt dan ook een onheilspellend gevoel in de lucht. Mensen wachten angstig af, in totale onzekerheid.

Dreiging van totale oorlog

Israël wil een groot grondoffensief houden, maar twijfelt. Duizenden extra reservisten staan paraat maar vooralsnog is er weinig beweging op de grond. Hiervoor zijn twee mogelijke verklaringen. Israël zou eerst zoveel mogelijk materiële en morele schade willen aanrichten en militaire informatie verzamelen over de capaciteit van Hamas. Het voordeel van een langere aanloop naar oorlog is dat het beter zicht krijgt op de militaire krachtsverhoudingen – vooral nu er een ongekende situatie is ontstaan waarbij raketten van Hamas zelfs Tel Aviv kunnen bereiken. Juist tijdens de grondoffensieven vielen in eerdere oorlogen de hoogste aantallen Israëlische slachtoffers.

Een andere, deels gerelateerde verklaring luidt dat Israël niet meer zo zeker is van haar eenzijdige aanpak vanwege de regionale herschikking. Vooral sinds de revoluties van 2011 zijn de gevolgen niet beperkt tot het binnenland. Risico’s voor de regio groeien met de dag, omdat de oude bondgenoten zoals Turkije en Egypte niet langer Israël beschermen en omdat landen als Syrië en Jordanië brandhaarden van opstand zijn geworden.

Maar naast deze onzekerheid is bijna niets toeval in Operatie ‘Pillar of Clouds’. Er zit een bittere logica achter de timing zoals eerder met Cast Lead (2008), Defense Shield (2002) en Grapes of Wrath (1996). De gemene deler van deze oorlogen is de samenkomst van twee grote factoren: controversiële politieke omstandigheden (kabinet gevallen, verkiezingen, strijd tussen partijen) en de steeds weer terugkerende noodzaak de Palestijnen (of Libanezen) te verzwakken of onderwerpen. De

Contributed by Miriyam Aouragh, vanuit de West Bank
dinsdag, 20 november 2012 - Last Updated dinsdag, 20 november 2012

Israëlische minister van Binnenlandse Zaken vertelde gisteren dat het hoofddoel van de aanval is om alle leidende Hamasleden te elimineren, en Gaza ‘terug te sturen naar de middeleeuwen’.

Protesten West Bank

Het is gezien de bloedige gebeurtenissen voorspelbaar dat protesten in aantal en hevigheid zullen toenemen. Ik kan van dichtbij zien dat de woede diep zit en overkookt. Er waren protesten in Ramallah, in Nablus, in Hebron en Bethlehem. Palestijnse jongeren willen niet meer op hun universiteit demonstreren, zoals in Nablus, of stad, maar stenen en molotovcocktails gooien naar soldaten. Ze zoeken hen op bij de checkpoints, waar ze een kat-en-muisspel spelen met de soldaten, zoals vandaag in Nablus.

Maar het loopt niet altijd goed af. Bij een checkpoint zag ik twee dagen geleden een Palestijnse jongen, geblinddoekt en zijn handen achter op zijn rug gebonden, omringd door zeven soldaten. Het was donker. De taxichauffeur haastte zich weg. Een paar honderd meter verder stond een groepje nerveuze jongens. De geblinddoekte bleek een van de stenengooiers te zijn die niet op tijd wist te ontkomen. Niemand zal kunnen getuigen hoe het met hem afliep. Het is gewoon dat personen in zulke gevallen mishandeld worden en vaak ook nog de gevangenis ingaan waar ze nog iets ergers wacht. Het kan dagen of zelfs weken duren voor een advocaat op bezoek mag.

In Beit Ummar bij Hebron zijn veel protesten. Daarbij zijn gewonden gevallen. Tijdens een militaire inval in de vroege ochtend hebben Israëlische soldaten jonge activisten uit hun bed gelicht. Daarbij is de 20-jarige Ahmad Awad drie maal in de rug geschoten. In het dorp Arrub hebben Israëlische soldaten de 22-jarige Emad Khader Nofal Badawi gearresteerd en in Beit Hanina, ten noorden van Jerusalem, hebben undercover-agenten gisteravond arrestaties verricht. In Bethlehem hebben soldaten met traangas de demonstranten bij Rachel's Tomb opgewacht en beschoten met rubberkogels met stalen kernen. Dus ook op de Westelijke Jordaanoever vallen nu gewonden en doden.

Grondoorlog

Dat er nog geen grondoorlog is begonnen is geen garantie dat deze er niet komt. De afgelopen dagen worden niet voor niets met 2008 vergeleken. Maar operatie Cast Lead duurde 22 dagen. Op 24 december begonnen toen de eerste raketbeschietingen en in de ochtend van 27 december de grote luchtaanvallen met F16-gevechtsvliegtuigen, Apache-helikopters en UAV’s (onbemande drones), en vanuit zee met gevechtsvloten. Die operatie kostte ongeveer 250 Gazanen het leven en maakte bijna 1000 gewonden – het hoogste aantal Palestijnse slachtoffers in slechts één dag sinds de bezetting van Gaza in 1967. Pas op 3 januari ging de tweede fase van Cast Lead in en werden grondtroepen ingezet.

Khaled Meshaal, hoofd van Hamas in ballingschap, heeft aangekondigd een wapenstilstand te accepteren als Israël de zes jaar durende blokkade opheft. Ondertussen heeft de door Morsi gecoördineerde wapenstilstand geen zoden aan de dijk gezet en blijken de woorden van de Arabische Liga weer holle frasen te zijn. Tony Blair, vertegenwoordiger van het International Quartet for the Middle East, deelde mee dat hij heel erg hoopt op een staakt-het-vuren. De eveneens surrealistische bijdrage van Barak Obama heeft de laatste restjes hoop op zijn hulp doen verdwijnen. Volgens Obama heeft Israël het recht zichzelf te beschermen: ‘Het vermijden van een Israëlische invasie op de grond zou “de voorkeur” genieten’ – bijna identiek aan de woorden van George W. Bush tijdens de beruchte oorlog van Ariel Sharon in 2002-2004 tijdens de Tweede Intifada.

Gilad Sharon, de zoon van Ariel Sharon, bracht vandaag een angstaanjagende boodschap: ‘We moeten hele wijken in Gaza platgooien, heel Gaza platgooien. De Amerikanen stopten niet met Hiroshima – de Japanners gaven zich niet snel genoeg over, dus ze bombardeerden Nagasaki ook. Er mag geen elektriciteit zijn in Gaza, geen brandstof of bewegende voertuigen, niets. Dan zullen ze

echt roepen om een staakt-het-vuren.’

Dit lijkt op de Dahiye Doctrine zoals die in praktijk werd gebracht tijdens de Israëlische oorlog in Libanon van 2006. Dat kwam neer op grootschalige verwoesting van de wijken waar Hezbollah zich bevond en hoge aantallen burgerslachtoffers, met als doel volledige overgave. Dat dit toen niet gelukt is, lijkt de huidige politici niet te weerhouden het opnieuw te proberen.

Bericht uit Gaza Stad

Door Lydia de Leeuw, Gaza Stad, 16 november

De Israëlische aanvallen op Gaza zijn nu al drie dagen gaande. Dit verslag is geschreven te midden van oorverdovende explosies die sinds gistermiddag onophoudelijk zijn ingezet. De bombardementen gingen door in de avond, de nacht, en tot aan de volgende ochtend.

De militaire aanvallen van het Israëlische leger zijn duidelijk geëscaleerd in de gehele Gazastrook. We horen hoe F16 straaljagers en (onbemande) drones boven ons hoofd, in Gaza Stad scheuren. Regelmatig vallen er bommen in de nabije omgeving, in het extreem dichtbevolkte Gaza zijn de potentiële gevolgen hiervan vele malen groter dan normaal.

Tot op heden heeft de Israëlische luchtmacht zeker 200 luchtaanvallen uitgevoerd, ook tijdens het tijdelijke staakt-het-vuren toen eerder vandaag de Egyptische woordvoerder Gaza bezocht. Het dodental is nu 19, de meerderheid ongewapende burgers en de helft vrouwen en kinderen.

De gebieden die worden bestookt zijn o.a. Beit Hanoun, Jabalia refugee camp, de Sheikh Radwan en al-Nasser buurten in Gaza Stad, Maghazi, Deir El Balah, Khan Younis, en de gehele tunnel omgeving van Rafah.

We hebben gisteren het Al Shifa ziekenhuis bezocht, hier worden de meeste gewonden gebracht. We spraken met artsen, patiënten, families en ooggetuigen. Om Nederlandse lezers en journalisten een beter beeld te bieden delen we hierbij een aantal ervaringen met u.

Salem Waqef, een veertig-jarige man was ernstig gewond toen zijn huis werd geraakt door straaljagers in de vroege ochtend van 15 november. Volgens zijn artsen heeft Salem een hersenbeschadiging opgelopen omdat hij aan zuurstof tekort leed. Hij werd om 5 uur in de ochtend het International Care Unit van Al Shifa ingereden en onder een ventilator geplaatst maar hij is niet uit zijn coma gekomen en verkeert in ernstige toestand.

Zuhdiye Samour, moeder en grootmoeder uit vluchtelingenkamp Beach in het western van Gaza, was nog zo in schok over wat haar overkwam dat ze heftig trilde toen we haar vroegen wat er was gebeurd. Ze vertelt: 'We zaten allemaal in ons huis rond half negen in de avond televisie te kijken, we wilden met de kinderen een film kijken zodat ze minder bang zijn door de situatie. Toen hoorden we 12 raketten afgevuurd worden, ze kwamen vanuit een oorlogsschip aan de kust.' Zuhdiye en drie andere burgers raakten gewond toen de granaten in haar straat landden, duidelijk een burgerdoel in het noorden van Gaza Stad.

Het ziekenhuispersoneel wordt geconfronteerd met zeer chaotische en emotionele taferelen. De gangen en kamers zijn overvol en er lopen heel veel mensen in paniek rond die snakken naar informatie over hun geliefden en vrienden. 'Mensen komen zelfs de eerste hulp sectie binnen, in paniek, zoekend naar hun familie. Het is heel moeilijk voor ons hiermee om te gaan,' aldus Abbas.

Contributed by Miriyam Aouragh, vanuit de West Bank
dinsdag, 20 november 2012 - Last Updated dinsdag, 20 november 2012

De onzekerheid is een belangrijk deel van de angst, niemand weet wanneer precies of waar de volgende raket of bom zal vallen, niemand weet waar het veilig is. Ouders zijn niet in staat hun kinderen veiligheid te bieden laat staan te garanderen.

Hier volgen de namen en waar mogelijk leeftijden van hen die tot op heden zijn omgekomen tijdens de aanvallen:

1- Walid Abadlah, 2,5 jaar
2- Marwan Abu Al-Qumsan, 52 jaar
3- Ramai Hamamd
4- Khalid Abu Al-Nasser
5- Habes Mesbeh, 30 jaar
6- Wael Al-Ghalban
7- Hisham Al-Ghalban
8- Ahmed Al-Jaabari, 52 jaar
9- Mohammed Al-Hams
10- Ranan Arafat, 3 jaar
11- Essam Abu El-Mazzah, 20 jaar
12- Hani Al-Kaseeh, 18 jaar
13- Ahmed Al-Masharawi, 11 maanden
14- Hiba Al-Masharawi, 19 jaar, zwangere vrouw
15- Mahmud Sawaween, 65 jaar
16- Hanin Tafish, 10 maanden
17- Tareq Jamal Naser, 16 jaar
18- Oday Jamal Nasser, 14 jaar
19- Fares al-Bassiouni

Beide getuigenissen verschenen oorspronkelijk op socialisme.nu